

vende. At Amtsraadet i sin Almindelighed har udtalt sig for Bibeholdelsen af Amtstuen, kan jeg godt forstaa, thi jeg tror, at det i Reglen vil være Tilfaldet, at vore Amtsraad for det Meste ville udtale sig for at beholde saa mange Embedsmænd som muligt. Jeg maa altsaa paa Forslagsstillernes Vegne hævde, at efter Distriktets hele Belliggenhed og efter Beskaffenheden af Samfærselforholdene i Nordsjælland, vil det være i Befolkningens Interesse, at Amtstuen ikke bevares, og at altsaa Lovforslaget forandres. Dernæst har man en anden Grund, som utvivlsomt er den vigtigste for Finantsministeren — hvilket den ogsaa i og for sig maa være — nemlig Hensynet til Embedets Lørd og til Forretningernes omhyggelige Besørgelse. Forslagsstillerne gaa ud fra, at det ikke vil være hensigtsmæssigt at beholde de Forretninger, som Finantsministeren har tiltænkt Amtstuen, samlede under Amtstuekontoret. Forretningerne dele sig i almindelige Skatter, Tordebogsafgifter og Skovkasjererindtagter. Med Hensyn til de sidste, da mene Forslagsstillerne, at det vil være heldigt for alle dem, der have med Skovkasjerere at gjøre, at der gjenføres en Ordning ved dette Amtstuekontor og ligeledes ved Frederiksborg Amtstuekontor, naar Leilighed indtræder, eller Overenskomst kan træffes, som er i Overensstemmelse med, hvad der er foregaaet alle andre Steder i Landet med Undtagelse af Kjøbenhavns Amt, Bornholms Amt og det Amt, som her er Tale om, og for dettes Vedkommende endda kun delvis, idet vi jo der have en privat Skovkasjerer. At Skovkasjererforretningerne besørges imod et Honorar af dertil skittede private Mænd, som bo paa bekvemt beliggende Steder, hvor de kunne besørge Udbetalinger og modtage Penge, vilde være bekvemt ikke blot for Forretningstjentene med Hensyn til deres Lønningforhold og Arbejderne med Hensyn til deres Lønning, men ogsaa for alle dem, der skulle erlægge Betaling. Altsaa det turde utvivlsomt ikke blive vanskeligt for en æret Finantsminister, der var til Sinds at gaa den Vej, at finde Mænd, som vare færlig skittede til saadanne Forretninger, for et passende Honorar. Med Hensyn til dette have Forslagsstillerne opstillet Forslag om at bevilge den høitærede Finantsminister 3,600 Kr. til dette Diemed. Der er 6 Skovdistrikter under dette Amtstuedistrikt, og naar man saa tog 6 Skovkasjerere, vilde hver faae et Honorar af 600 Kr. for dette Arbejde, eller, hvis man kunde nøies med 3, f. Ex. 1 i Frederiksborg, 1 i Esrom og 1 i Helsingør, hver med 2 Distrikter, saa kunde hver faae et Honorar af 1,200 Kr. for dette Arbejde. Dette vil formentlig i hver Henseende blive tilstrækkeligt til Forretningernes omhyggelige Udførelse. Det vil i alt Fald være til Beparelse for Statskassen mod Ministerens Forslag og til Lettelse for dem, der have med Skovkasjerere at gjøre. Man kunde, idet man gif ind paa denne

Vej, samtidig gjøre de 3 Skovkasjerere til Stempelpapirsudfælgere; det har været paa Bane tidligere, at det var ønskeligt, om vi fik flere, der forhandlede Stempelpapir, saalange vi overhovedet skulle have denne i flere Henseender besynderlige Skat. Der blev da tilbage til Amtstuen de almindelige Skatter og Tordebogsafgifter. Det hele Belsb, der da vil blive tilbage til Kronborg Amtstue, vil udgjøre 344,000 Kr., regne de efter Indtagten for 1873—74, i Skatter og Tordebogsafgifter, men at opretholde et Amtstuekontor for Indkrævning af 344,000 Kr. turde vel Alle erkjende for ikke at være nødvendigt. Nu anføres der vel, at Frederiksborgs Amtstue-Forretninger have et meget betydeligt Omfang, og det skal erkjendes. Men gjenføres inaar-efterhaanden efter Overenskomst med den nuværende Amtsforsvalter, hvis en saadan Overenskomst kan naas, samme Regel, da vil man ogsaa der i en meget væsentlig Grad formindste den Inkassasjon, som der finder Sted. Det hele samlede Belsb for 1873—74 udgjør 682,000 Rd. Afgaa derfra Skovindtagter, 151,000 Rd., saa bliver der tilbage godt og vel $\frac{1}{2}$ Million Rd. eller 1 Million Kr. tilbage som Inkassasjon for denne Amtstue; lagt til det Dvrige vil derte altsaa give et samlet Belsb af 13—1400,000 Kr., hvilket ingenlunde er saa Meget, som andre Amtstuer have at indkassere. Der er nu den Vanskelighed ved vort Vædringsforslag, at det gaar ud fra, at disse Forretninger kunne henlægges til Frederiksborg uden videre, som om den nuværende Amtsforsvalter i Frederiksborg allerede havde samtykket i at modtage den ganske vist ikke ubetydelige Forsørgelse til Embedets Forretninger. Forslagsstillerne kunne gjerne tænke sig, at den høitærede Finantsminister, selv om han gaar ind paa vort Forslag, vil have nogen Vanskelighed i Modstanden fra den høitærede Embedsmand, som for Liden bestyrer Frederiksborg Amtstue. Men derimod har man ment, at, forsaavidt den høitærede Finantsminister vil gaa ind paa den af os foreslaaede Ordning, der da kunde forhandles mellem vedkommende Embedsmand og Ministeren, og at, for saa vidt vedkommende Embedsmand gif ind paa de Betingelser, som Vædringsforslaget stiller, det da ikke var fornødent at søge Vædring dert. Hvis der derimod var Hindringer til Stede, som den høitærede Finantsminister ikke kunde eller vilde bryde af Hensyn til den ældre Embedsmand — hvilket Hensyn man maatte agte — saa vil der kunne tilspies en Vædring til vort Forslag, som tilveiebragte en saadan Ordning, efter at der var opnaaet Embedsleilighed eller opnaaet Overenskomst med vedkommende Embedsmand, hvilket da vil forudsætte, at man ogsaa blev enig om de Betingelser, under hvilke Konstitutionen kunde fortsættes i Esrom, indtil en saadan Ordning kom til Stede. Hvad angaar den pekuniære Side af Sagen, har man tænkt sig, at for dette Embedes Vedkommende maatte den vedkommende Amtsfors-